C. Tudose, ciclistul nr. 1 al României

Constatări la sfârşit de an. Nu am avut program internaţional. Iniţiative interesante. Noui vedete şi noui speranţe

N. I. ŢAPU

Calendarul îşi flutură astăzi, anemic, ultima filă.

De mâine încolo pornim într'o nouă etapă.

A 1939-a, dela naşterea lui Crist.

In pragul noului an vom arunca o privire retrospectivă asupra ultimei etape a sportului pedalei: 1938.

ACTIVITATEA IN CAPITALA

Început carecum timid, cu câteva raşleţe alergări de „ciclo-cross", sezonul s'a continuat apoi prin manifestaţiuni duminicale, cu probe, al căror kilometraj a variat în jurul cifrei 100. Sau mai nimerit spus a tins să aibe, deobiceiu, kilometrajul acesta, 100.

In Aprilie şi Mai, au continuat cursele de pregătire, rezervate începătorilor şi nelicenţiaţilor, dând la iveală câteva elemente cu frumoase însuşiri în ale pedalei.

Prima parte a stagiunii a culminat cu proba de lung kilometraj şi frumos răsunet: „Cupa Restauraţiei", desfăşurată pe ruta: Vadul Crişului—Bucureşti circa 600 km., victoria revenind lui Hrenciuc, după multiple peripeţii şi o ultimă etapă în care Tudose a pierdut locul întâi din cauza unei pene de cauciuc.

După această probă a urmat o perioadă de lâncezeală întreruptă însă de o nouă probă de mari dimensiuni: „Cursa Munţilor", alergată pe distanţa Bucureşti—Predeal—Bucureşti, 300 km. într'o zi.

Proba deşi a constituit o inovaţie nu s'a bucurat, — din motive pe care n'are nici un rost să le discutăm acum, — de un start prea populat.

Iar alergarea în sine, partea tehnică, n'a corespuns din cauza unei căldури cu adevărat tropicale, a unui vânt fierbinte şi osebit de puternic, — elemente care au determinat numeroase abandonuri şi, realizarea unei iuţeli medii foarte reduse.

Totuşi, proba rămâne o serioasă piatră de incercare pentru sezonul viitor, ea putând fi asemuită cu marile probe de o zi din Occident.

Ultima zi a lunei Iulie a văzut desfăşurarea celui de al 15-lea „Circuit Principele Nicolae", — cea mai veche şi dură competiţiune clasică din ţară, al cărei traseu de 265 km. (Bucureşti—Târgovişte—Pucioasa—Pietroşiţa—muntele Păduchiosul — Sinaia — Câmpina—Ploeşti—Bucureşti), parcurs într'o zi în mai puţin de 10 ore, vorbeşte dela sine asupra valorii acestei alergări.

In luna August punctul principal l-a constituit prima manifestaţiune internaţională a stagiunii: deplasarea la Rusciuk unde alergătorii noştri au invederat o clasă superioară vecinilor de peste Dunăre.

Inceputul toamnei — Septembrie, — a marcat un plăcut eveniment: redeschiderea pistei dela Belu, — fapt care, fie vorba între noi, se putea face mai din primăvară, — şi apoi revanşa Rusciuk—Bucureşti, — la care au participat şi reprezentanţii Brăilei.

Intâlnirea, dincolo de rezultatul tehnic, a format un preţios spectacol, propagandistic, în slujba sportului velocipedic, — numărul asistenţei atingând o cifră îmbucurătoare.

A urmat campionatul naţional de viteză cu uluitoarea victorie a lui Mihail Steinhardt asupra favoritului Tudose.

Celelalte reuniuni pe pistă au prilejuit frumoase dueluri între Tudose şi Steinhardt, primul manifestând până la urmă o netă superioritate.

La începutul lunii Octombrie activitatea ciclistă pe şosea a luat sfârşit prin campionatul naţional de fond în care Ţapu şi-a adjudecat titlul printr'o lovitură de maestru.

Sezonul de „ciclo-cross" s'a bucurat de numeroase probe, — cursele pentru specialişti alternând cu cele de propagandă a sportului ciclist în rândurile celor care, din felurite motive, au stat departe de mişcarea ciclistă: distribuitori de ziare, curieri, poştaşi, gardieni publici, etc., etc.

Cursele acestea s'au dovedit a-şi afla un rost osebit de însemnat în vederea îngroşării actualelor cadre.

Iar cortina s'a lăsat peste activitatea ciclistă 1938, acum două săptămâni, când pe o viforniţă năpraznică s'a alergat ultima probă a anului.

IN PROVINCIE

Dacă în Capitală s'a înregistrat o activitate destul de bogată, apoi în provincie a fost o adevărată săracie de manifestaţiuni.

Despre trista situaţie a mişcării cicliste din provincie am vorbit într'un articol recent.

Astfel că astăzi, nu vom reaminti decât că în Brăila, — eternul centru ciclist provincial, — a pulsat mai tare viaţa pedalei. Deşi şi aci s'a înregistrat o vadită slăbire.

Totuşi, oraşul cu salcâmi s'a respectat; sezonul brăilean înregistrând în calendarul 1938, câteva bune alergări încheiate prin tradiţionala competiţiune „Cupa General Macri" a cărei ediţiune — a 12-a — a cunoscut un frumos succes.

In restul ţării o activitate minoră, ca să n'o numim inexistentă.

MULŢUMITOARE ACTIVITATE INDIGENA

Ţinând seama de manifestaţiunile esenţiale, mai sus enumărate ca şi de faptul că am avut activitate în fiece Duminică, uneori chiar şi două probe într'o zi, se poate spune, pe drept cuvânt, că în 1938 am avut o mulţumitoare activitate indigenă.

Şi în adevăr, recapitulând programul, sezonului expirat, constatăm că s'a activat, — într'o notă mulţumitoare.

Mai ales că a fost o activitate variată.

Şi nu aducem acestei activităţi adjective majore pentru că, în ansamblu, i-a lipsit unele paragrafe, care să fi făcut din 1938, un an de bogate organizări.

Insă asupra acestor paragrafe vom vorbi ceva mai la vale.

ŞI SLABA MANIFESTAŢIUNE INTERNAŢIONALA

Dacă pe tărâm indigen s'a lucrat, după cum spuneam mai sus, mulţumitor, — deşi s'ar fi putut realiza şi mai mult dacă toţi din concernul nostru ciclist şi-ar fi făcut pe deplin datoria, — apoi nu tot astfel se poate spune despre activitatea internaţională.

Pe acest tărâm anul 1938 nu prea s'a prezentat în culori roze.

O singură manifestaţiune, deplasarea la Rusciuk, urmată de reversul ei revanşa, în Bucureşti, a dat un carecare colorit stagiunii trecute.

In 1938, au fost mult mai puţine deplasări peste graniţă, de cât în anii trecuţi.

Motivele, unele datorate nedisputării marilor probe din ţările vecine, la care au participat în trecut, iar altele, diferitelor chestiuni locale, nu este locul şi nu intră în cadrul acestui articol să le discutăm.

Deasemenea nedisputarea competiţiunii de culminantă valoare în sportul românesc, „Turul României" a fost o cauză primordială a atmosferei nu prea vioaie a sezonului ciclist.

Sau, dacă totuşi acesta a avut viaţă, apoi i-a lipsit această competiţiune care să-i dea sclipirea şi voga pe care i-a imprimat-o în anii trecuţi, stârnind interes şi entuziasm dela un capăt al ţării la celălalt, în oraşe ca şi în cele mai îndepărtate unghere.

Lipsa acestei realizări a venit să mărească golul lăsat prin nedisputarea probei în 1937.

CE AR FI TREBUIT SA SE REALIZEZE

Rostul acestor socoteli la „moartea" unui an şi în pragul altuia nu este decât să consemnăm atât părţile bune cât şi punctele slabe.

Insemnăm mai sus înfăptuirile din cursul anului şi, subliniam că au fost şi unele lipsuri.

Ori aceste lipsuri care au ştirbit în bună măsură realizările sezonului, — vorbim de înfăptuirile cu caracter local, — sunt datorate faptului, de loc plăcut, că parte din formaţii nu şi-au respectat programele anunţate.

E un sistem în care în nici un caz nu poate folosi. Şi asta fără să mai pomenim de alt punct: că parte din grupările cu serioase resurse n'au desfăşurat o activitate corespunzătoare posibilităţilor lor.

C. TUDOSE

La acest capitol am putea da şi câteva nume. N'o facem însă din motive lesne de priceput şi mai ales că altul e scopul acestui articol.

Dar, din cauza nerespectării unor anumite aliniate din calendarul pe 1938, s'au produs, la un moment dat, unele goluri, aşa zisele zile „relache", — care au fost umplute în ultimă instanţă de competiţiuni improvizate.

Şi sarcina acestor realizări „ad-hoc" a revenit, cum era şi normal, forului de specialitate, care a regizat cel puţin 10 competiţiuni fără a mai enumera alergările complimentare de propagandă şi pregătire.

CATEVA PERFORMANŢE

Trecând la capitolul performanţelor, vom spicui câteva din rândurile isprăvilor mai răsărite

Astfel, s'o luăm dela capăt. Cu primele manifestaţiuni ale sezonului

La „Ciclo-cross", Tudose, a manifestat aceeaş netă superioritate, în acest gen de probe, cucerind şi anul acesta campionatul.

Probele de pregătire au evidenţiat câţiva juni cu carecari frumoase promisiuni, ca: Al. Ionescu, Moekesh, Machelberg şi alţii.

Cursele „specialiştilor" au fost un bun prilej pentru Cr. Teodorescu, Norhadian, I. Cristea, I. Niculici (nu jandarmul D-tru Niculici) Nicolozzo şi alte câteva „speranţe", să realizeze isprăvi bune.

Insă primii doi au cunoscut o imediată eclipsă de formă.

„Cupa Restauraţiei", competiţiune de lung kilometraj, a impus un nume: Al. Ionescu din Ploeşti, a cărui frumoasă comportare însă n'a fost urmată de cât de o serie de realizări mediocre.

(N. R. Faptul readuce pe tapet o veche şi gravă racilă: lipsa unor elementare cunoştinţe de pregătire, asupra cărora am insistat şi vom mai reveni).

In cursa dela Vadul Crişului s'a impus atenţiei prin buna comportare reuşită, — Panuazescu, — un june care a sclipit pentru a se pierde apoi în... întunericul unor „figuri" mediocre.

Deasemenea au mers bine Safanov, Hrenciuc — învingătorul — Hapciuc, Niculici D-tru, Sandu şi severineanul Gogan.

A surprins însă proasta condiţie fizică a lunganului din Brăila, „marele" Mormocea, care a renunţat să mai ia startul în a doua etapă, N. I. Ţapu, care a urcat lamentabil deasul Feleacului, s'a revanşat însă în etapa doua şi a treia când a fost în mare vervă.

Tudose, deşi n'a avut acţiuni personale prea viguroase, de teama că nu-i vor reuşi, a fost totuşi, în primele doua etape, cel mai bun iar în a treia o pană l-a privat de locul prim în clasamentul general al probei.

In rândurile ghinioniştilor merită a fi trecut şi Nicolozzo, un element foarte bun.

In „Cursa Munţilor", în lipsa aşilor, „semi-vedetele" au fost în largul lor.

Astfel, au făcut isprăvi demne de consemnat: I. Cristea, Feordeanu şi Mazilu.

Circuitul „Principele Nicolae" a revenit lui Tudose, care apoi a dovedit o formă de mari posibilităţi în probele pe pistă, unde a cunoscut, pentru un moment, un adversar excelent: Mihail Steinhardt.

Pista a mai dat la iveală elemente promiţătoare ca: Beeckman şi Pustay.

Inchiderea sezonului rutier a văzut pe Mormocea într'o dispoziţiei extraordinară, Tudose bonav, Cristea bine, iar Ţapu a realizat o performanţă, mai mult tactică, corespunzătoare poreclei de „vulpoi" ai pedalei.

Cortina a căzut peste stagiunea aşilor, la Brăila, unde Mormocea a fost la înălţime, înăuntrul unui spectacol ales.

„Ciclo-cross"-urile de toamnă au fost... monopolizate de „masivul din Crângaşi", — C. Tudose, — iar probele de propagandă au descoperit câţiva fii de ţărani, vânjoşi, cu multă ambiţie, ca: N. Chira, D. Niculescu, Troncea, Stăncuţ Oiţă şi alţii.

IN VEDEREA UNUI NOU AN

După cum prea bine se poate desprinde din rândurile de mai sus, nu este în intenţia noastră să... „înjurăm", cum s'ar spune în limbaj mai plastic, (căci nu înjurând se serveşte o cauză) şi nici să ridicăm osanale anumitor chestiuni sau persoane, ci, obiectivi, — fireşte în limita în care un om poate fi obiectiv, (căci vorba aceasta este foarte complexă şi delicată) — să înregistrăm pe răbojul vremii fapte şi lucruri bune şi rele.

Căci având într'o parte bunul iar într'alta răul ştii cum să procedezi, pentru a remedia insuficienţele.

Deci, la acest sfârşit de an, să-l lăsăm la o parte pe muribund şi să vedem ce s'ar putea realiza.

Să ne gândim serios la soarta acestui sport.

De care, dacă avem pretenţia că ne ocupăm, apoi s'o facem temeinic şi cu cuvenita tragere de inimă, iar NU să încurcăm treburile, cu inutile şi nejustificate tâfne de savanţi ai pedalei, aşa cum prea des se petreo lucrurile.

VIRGIL MORMOCEA

Să ne ocupăm de sport, fireşte fiecare în limita posibilităţilor, dar atât cât facem să fie sport, să fie un aport valoros adus ciclismului.

La poarta unei noui stagiuni, să tragem cu buretele peste atâtea şi atâtea mici chestiuni, care au prejudiciat progresului pedalei.

Pentru 1939 să nu mai existe pretenţii de... „pseudo-doctori" în ciclism, controveste inutile, şi nici măcar umbră de intenţie ca din ftizicele resurse ale pedalei să se realizeze mici, dar cu atât mai reprobabile, beneficii personale.

Să nu existe decât o unanimă tendinţă de preţioasă colaborare în vederea unui singur şi superior scop: propăşirea unui sport care merită să aibă o situaţie infinit mai bună.

Fie deci ca, toţi cei care se ocupă de ciclism, să-şi înţeleagă pe deplin rostul, să se pătrundă de el, să ştie unde le este locul şi ce au de făcut, sau se cuvine să facă.

Şi toate acestea numai şi numai spre binele unui sport, la al cărui progres toţi cei care-l simpatizează, trebuie să aibă dragostea să ctitorească, — fireşte, fiecare cu fărâma de var sau bucăţica de cărămidă pe care o poate aduce, — la zidirea piedestalului pe care se cade să stea acest sport, care dincolo de sport şi amuzament este un preţios mijloc de locomoţiune zilnică pentru micul slujbaş; şi care, mai presus de orice, constitue o sculă de necontestată valoare în clipe excepţionale.

EMIL IENCEC

Dela „F.R.S.C."

Primim dela forul de specialitate următoarele:

„Toate grupările cicliste din ţară sunt invitate să trimeată de urgenţă programul de activitate pe anul 1939.

Se face cunoscut că ultimul termen pentru depunerea programului este 15 Ianuarie.

N. R. — După această dată „F. R. S. C."-ul va proceda la alcătuirea calendarului pe sezonul viitor, — care va fi dat publicităţii către sfârşitul lunei Ianuarie sau cel mai târziu în primele zile ale lunii următoare

Convocare

Următorii alergători sunt convocaţi la redacţia noastră, Marţi la ora 7 şi 30:

Tudose, Tapu, Tr Constantin, Hrenciuc, Feordeanu, I. Cristea, Beekman, M. Steinhardt şi Hapciuc.

Poşta redacţiei

Titus Bănică, — Gura Ocniţei, — trimete corespondenţă asupra activităţii cicliste pe 1938 şi proectele pentru anul viitor.

*

V. Mormocea — Brăila — aştept corespondenţă.

*

Idem V. Gogan, Turnu-Severin.

*

Idem Vintilescu, Ploeşti.